

aar. Det er min Overbevisning, at det vil være af Interesse for overmaade mange at se de Bevægelser, man altsaa maa antage vil fremkomme i disse to Aar, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at det ogsaa teknisk skulde være muligt saa nogenlunde at holde de to Halvaar ude fra hinanden. Jeg henstiller, at den højtærede Finansminister vil udtale sig om dette Spørgsmaal og forhaabentlig besvare det imødekomende.

Som bemærket vilde jeg have fundet det ønskeligt, at Selskabsskatten opførtes med et selvstændigt Beløb, hvad den altsaa ikke er. Imidlertid har man naturligvis vidst, hvad man regnede med, at Selskabsskatten vilde give, og det vil huskes, at der fra Finansministerens Side var regnet med, at der for indeværende Aar kunde paaregnes 30 Mill. Kr. Det vil muligvis ogsaa huskes, at den højtærede nuværende Formand, der, selv om han allerede den Gang naturligvis var et meget fremragende Medlem af Venstre, jo dog ikke var kommet saa højt op som nu, men kun var naaet til i denne Forbindelse at være Ordfører for Skattelovene, den Gang udtalte sig paa den Maade, at hvad Selskabsskatten vilde give, kunde han naturligvis ikke sige med Sikkerhed, men han kunde love, at den vilde give meget. Til Grund for denne Udtalelse laa jo, at den højtærede Finansminister havde stillet i Udsigt, at den vilde give 30 Mill. Kr., medens jeg havde udtalt mig ud fra den Opfattelse, at den kun vilde give 15 Mill. Kr. Efter de nu foreliggende Tal tror jeg at have forstaaet Stillingen rigtigt, naar jeg antager, at man kun venter, den vil give 13 Mill. Kr. Det vil altsaa i Virkeligheden sige procentvis en ganske overordentlig stor Fejlregning, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ikke ser rettere, end at det maatte have været muligt paa et meget tidligere Tidspunkt at have nogenlunde Oversigt over, hvad denne Skat vilde give, da det jo er givet, at det er meget faa, naturligvis til Gengæld meget store Selskaber, som i afgørende Grad har Indflydelse paa, hvad denne Skat giver eller ikke giver. At der her altsaa vil komme en meget betydeligt mindre Indtægt end beregnet, betragter jeg som hævet over enhver Tvivl.

Endnu har den højtærede Finansminister ikke udtalt sig om, hvad han venter sig af Formue- og Indkomstskatten, for saa vidt den angaar private Personer, for den ene Halvdel af Aaret, den Halvdel, der faar Indflydelse paa det Finansaar, hvori vi

befinder os. Jeg kan vanskeligt tro andet efter de Beretninger, vi har set fra forskellige Skattekrede, end at ogsaa denne Skattekilde vil svigte i ikke ringe Grad, men jeg haaber jo, at den højtærede Finansminister til den Tid, hvor Ministeren faar Ordet her ved Finanslovsforslagets første Behandling, vil have faaet saadanne Oplysninger om dette Forhold, at der kan gives nogenlunde udtømmende Besked derom. Personlig tror jeg altsaa, at man maa regne med en ikke saa lidt mindre Indtægt end anført paa Finansloven. Jeg vil antage, at man for denne Skattekildestes Vedkommende maa regne med henimod 30 Mill. Kr. mindre end budgetteret for det Finansaar, hvori vi befinder os, og det betyder i Virkeligheden paa en vis Maade ikke saa lidt mere end de 30 Mill. Kr., hvis denne min Antagelse er rigtig, idet jo den Indtægt, som de forskellige Skatteydere har haft i 1921, kun med det ene Halvaar virker paa det Finansaar, hvori vi befinder os.

Men det er jo ikke alene disse Skatter, der giver et uheldigt Resultat. Her maa jeg maaske have Lov til et Øjeblik at vende tilbage til Selskabsskatten. Naar denne Skat giver saa langt mindre end antaget, er der vel nok dem, der vil mene, at dette skyldes Lempelser, som blev indført i Selskabsskatten, den Gang denne sidst var til Behandling her i Tinget. Jeg tror imidlertid ikke, at disse Lempelser, hvoraf der ganske vist blev indført nogle, efter min Mening fuldkommen berettigede, i Øjeblikket har virkelig stor Betydning. Den højtærede Finansminister nævnte som en af de Lempelser, der mulig skulde have Betydning, at man nu ikke mere tog Skat af Fortjeneste, der hidrører fra Udlandet. Det maa jo særlig være Skibsfarten, for hvis Vedkommende det kan dreje sig om noget i den Retning. Det er imidlertid min Opfattelse, at efter de Regnskaber, der for Skibsfartens Vedkommende har været tilgængelige for Aaret 1921, har Skibsfarten overhovedet, praktisk talt, ingen Skatteindtægt haft uden Hensyn til, om den har arbejdet paa Indlandet alene eller paa Indland og Udland. Derfor tror jeg ikke, at denne Lempelse i Virkeligheden har kunnet betyde noget som helst nævneværdigt. Ej heller tror jeg, at dette, at man har forhøjet Fradragsprocenten fra 4 til 5, betyder saa overmaade meget. At det selvfølgelig betyder noget, er givet, men saa overmaade meget tror jeg ikke, det betyder. Det afgørende er, at Selskaberne ikke har tjent noget; det synes jeg altsaa, man kunde vide paa et langt tidligere Tidspunkt, og jeg beklager for saa